|| श्रीः ||

श्रीराधाकृष्णपरब्रह्मणे नमः

238

याजुषसूर्यनमस्कारमन्त्राः

யஜுர் வேதிகளின்
ஸூர்யநமஸ்கார மந்திரங்கள்

தமிழுரையுடன்

இதில் ஸூர்யநமஸ்கார மந்திரங்கள், நவக்கிரஹ மந்திரங்கள்,
ஆதித்யஹ்ருதயம் இவை யடங்கியிருக்கின்றன

இச்சிறந்த உரை
மீமாம்ஸா சிரோமணி
பெரம்பூர். கணேச சாஸ்திரிகள்
அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

'ஆர்யமத ஸம்வர்த்தனீ' பத்திராதிபர்
பிரும்மஸ்ரீ, கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்
அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது

காபிரைட்]

1925

நவக்கிரஹாராதனக் கிரமம்—இதில் நவக்கிரஹங்களை யாராதிப்பதேன்? என்ற விஷயமாய்ப் பலவாக்ஷேப சமாதானங்களடங்கியவிரிவான உபனியாசமும், எவ்வெந்தக் காலங்களில் ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதும், நவக் கிரஹ பிரதிமை, நவக்கிரஹ ஹோம குண்டம் முதலியவற்றைத் தயாரிக்கவேண்டிய முறையும், ஆராதனத்திற்குவேண்டிய மந்திரங்கள் தமிழுரையுடனு மடங்கி இருக்கின்றன. அத்துடன் நவக்கிரஹ மந்திரம் நவக்கிரஹ ஸ்தோத்திரம், நவக்கிரஹ கவசம், நவக்கிரஹ அஷ்டோத்தரம், விஷ்ணு கவசம், ஆதித்ய ஹிருதயம் இவைகள் பாராயணத்திற்கு உபயோகப்படுமாறு தனியே பிழையின்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. விலை கிளேஸ் ரு. 1—4—0 ரப் 1—0—0.

ஆரியமத சம்வர்த்தனி—ஓர் மாதாந்த தமிழ் சஞ்சிகை. இதில் விவாஹம் உபநயனம், சிராத்தம் முதலிய வைதிகர்மங்களில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்கள், உபனிஷத்துக்கள், சாங்கியம் முதலிய தர்சனங்கள் பிருஹத் ஜாதகம், பிருஹத் ஸம்ஹிதை முதலிய சோதிட நூல்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள், மற்றுமுள்ள புராதன சம்ஸ்கிருதக் கிரந்தங்கள் முதலியவைகள் தேவநாகரலிபியில் மூலத்துடனும், தமிழில் பதவுரை, கருத்துரைகளுடனும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. மதசம்பந்தமான அரிய உபனியாஸங்களும் வெளியாகின்றன. இதில் வெளியிடப்படும் விஷயங்கள் யாவும் முடிந்தவுடனே தனித்தனியே பிரித்து பைண்டு செய்து கொள்வதற்கனுகுணமாகவே தனித்தனியே பக்க நம்பர்கள் கொடுத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. 1923 ஜூன் மாதம் முதல் இச்சஞ்சிகை நடைபெறுகின்றது. அடி முதல் காபிகள் தேவையானால் அனுப்பப்படும். (1) ருக்யஜுஸ் ஸாமவேதிகளின் சந்தியா வந்தனம் (2) தைத்திரீயாரண்யகம் முதல்பிரச்னம் (ஆருணம்) (3) யாஜுஷ ஸூர்ய நமஸ்கார மந்திரங்கள் (4) நவக்கிரஹாராதனக் கிரமம் (5) சாங்கிய தத்துவ கௌமுதி என்னும் சாங்கிய சித்தாந்தத்தை வெளியிடும் நூல் (6) பிருஹத் ஜாதகம் இவை பூராவாகவும், (7) மந்திரப் பிரச்னத்தில் முதல் பிரச்னமும், (8) பாதஞ்சலயோக சூத்திரம் முதல் பாதமும் வெளிவந்துள்ளன. முடிவடையாத விஷயங் கள் தொடர்ந்து இனிவரும் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்படும். மாதம் 56 பக்கங்களுக்குக் குறைவுபடாமல் டிம்மி 8-பக்க அளவில் அழகிய டைப்புகளால் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் சஞ்சிகை வெளியாகின்றது. வருஷ சந்தா ரூ. 6. பழைய சஞ்சிகைகள் தேவையானால் சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு 8 அணா வீதம் சார்ஜ் ஏற்படும். மாதிரி பிரதிக்கு 8 அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்.

பழைய சஞ்சிகளுக்குப்போஸ்டேஜ் பிரத்தியேகமாகும்.

श्री गणेशाय नमः

सर्वकर्मसाक्षिणे भगवते भास्कराय नमः ॥

अथ सूर्यनमस्कारमन्त्राः ॥

அவதாரிகை—**उपास्य विधिवत्संध्यामुपतिष्ठेद्दिवाकरम्** "முறைப்படி ஸந்தியாதேவியை உபாஸித்தபிறகு ஸூர்யனை நமஸ்கரிக்க வேண்டும்" என்றதால் ஹாரீதர் முதலிய மஹருஷிகள் ஸந்தியானுஷ்டானஞ் செய்தபிறகு ஸூர்யனை நமஸ்கரிக்கவேண்டும் என்று விதித்திருப்பதால் அதை அனுஷ்டிப்பது அவச்யமாதல் பற்றி அதன் மந்திரங்களை முறைப்படி எழுதி வியாக்கியானஞ் செய்கிறோம்.

ஸூர்யன் என்றதேவன் யாவன்? அவரை நாம் எதற்காக நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்றால் கூறுவாம். மற்றப்பிரகாசமுள்ள எல்லாவஸ்துக்களிலும் மிக்க பிரகாசமுள்ளதாய் யாவராலும் காணப்படுகின்ற ஸூர்யமண்டலம் என்ற தேஜோமண்டலத்தில் வஸிப்பவரும், அதைத்தனது லோகமாய்ப் பாவிப்பவரும், நக்ஷத்திரங்கள் கிரஹங்கள் இவைகளைத் தன்னைச் சுற்றிவரும்படி செய்பவரும், அவற்றிற் கெல்லாம் யஜமானரும், தனது உதயாஸ்தமயங்களால் காலசக்கிரத்தை நடத்திவைக்கின்றவருமான தேவன் 'ஸூர்யன்" எனப்படுவர். அவருக்கு சர்வேசுவரனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜகத்திற்கு ஆரோக்யத்தையுண்டுபண்ணுதல் என்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆதலால், பலனைக்கோரி உபாஸிப்பவன் எந்தத்தெய்வத்தையும் சக்தியுடன் கூடியிருப்பதாகவே உபாஸிக்கவேண்டும் என்று மந்திரசாஸ்திரங்கள் கூறுவதாலும், **सन्तोषकालीना प्रार्थना शीघ्रफलप्रदा** என்ற நியாயப்படி பத்தினியுடன் சேர்ந்து ஸந்தோஷப்

பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அபீஷ்டங்களைப் பிரார்த்தி
தால் சீக்கிரமாய்க் கிடைக்குமென்பது லோகானுபவத்திற்கு
ஒத்திருப்பதாலும் மேற்கூறிய ஸூரியனை **छाया, संज्ञा** என்
தேவிகளுடன் ஸூர்யமண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் வீற்றிரு
பவராகத் தியானிப்பதுடன் வரமுத்திரை அபயமுத்திரை இவை
களை இரண்டுகைகளிலு மணிந்திருப்பவராகவும், பிரஸன்ன
மான முகமண்டலத்துடன்கூடி இருப்பவராகவும், ஸர்வாபரண
பூஷிதராயிருப்பவராகவும் தியானித்து எக்கார்யத்திற்கு
இன்றியமையாச் சாதனமான ஆரோக்யமுண்டாவதற்காக ஒ
வொருவனும் நமஸ்கரிப்பது மிகவுமவசியமானது.

ओं। शुक्लांऽबरधरं विष्णु शशिवर्णं चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं ध्या
येत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ओं भूः। ओं भुवः। ओꣳसुवः। ओं महः
ओं जनः। ओं तपः। ओꣳसत्यम्। ओं तत्सवितुर्वरेण्यं। भर्गो देवस्य
धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुव
स्सुवरोम्। ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं छायासंज्ञासमे
श्री सूर्यनारायणप्रसादसिध्यर्थं, तत्प्रसादद्वारा अरोगदृढगात्रतासिद्ध्यर्थं सूर्य
नमस्कारान् करिष्ये।

என்று சங்கல்பம் செய்துகொண்டு எந்தக்கார்யமும் நிர்விக்ன
மாய் முடிவுபெறுவதற்கு மஹாகணபதியின் பிரசாதம் முக்கி
மாதலால் முதலில் மஹாகணபதியையும், பிறகு ஸூர்யனின்
சாரதியான அருணனையும் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். அவற்றின்
மந்திரங்கள் பின்வருமாறு—

१ ओं, गणानां त्वा गणपतिꣳहवा महे कविङ्कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठ
राजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आनश्शृण्वन्नूतिभिस्सीद सादनम्। ओं
महागणपतये नमः।

२ विनतातनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः।
सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्चाप्यरुणो मे प्रसीदतु ॥

रज्जुवेत्रकशापाणिं प्रसन्नं कश्यपात्मजम् ।
सर्वाऽभरणदीप्ताङ्गमरुणं प्रणमाम्यहम् ॥

(ப - ரை) 1 ***गणानां गणपतिम्**=ஸமஸ்தமான ஜீவவர்க்கங்களேயும் காப்பாற்றுகின்றவரும் **कवीनाम्**=ஞானிகளுக்குள், **कविम्**=சிறந்த க்ஞானியும், **उपमश्रवस्तमम्**=உபமானமாய் எடுத்து உதாஹரிக்கத் தகுந்த கீர்த்திவாய்ந்தவர்களுட் சிறந்தவரும் **ज्येष्ठराजम्**=பிதுருதேவதைகளுக்கு யஜமானருமான **त्वा**=உம்மை **हवामहे**=ஸ்துதிக்கின்றோம். **ब्रह्मणाम्**=பிராம்மணர்களுக்கும் **ब्रह्मणः**=வேதத்திற்கும் **पते**=யஜமானரான ஓ கணபதியே! **नः**=எங்களுடைய (**स्तोत्रम्** = ஸ்தோத்திரத்தை) **शृण्वन्**=கேட்டுக்கொண்டு **ऊतिभिः**=சக்திகளுடன் **सादनम्** = எமது கிருஹத்தை **आसीद**=அடையவேண்டும். ஓ கணபதியே! நீர் எல்லாப்பிராணிகளேயும் காப்பாற்றுகின்றவராகவும், எல்லாவற்றையும் மறிந்தவராகவும், ஸகலகர்மங்களின் ஆரம்பகாலங்களிலும் ஸ்மரிக்கத் தகுந்த கீர்த்திவாய்ந்தவராகவும், பிராம்மணர்களால் உபாஸிக்கத்தகுந்தவராகவும், வேதமந்திரங்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டவராகவு மிருக்கின்றீர். அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த உம்மை நான் ஸ்துதிக்கின்றேன். எனது ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டுப் பிரஸாதமடைந்து உமது பரிவாரங்களுடன் எனது கிருஹத்திற்குவந்து எனக்கு நேருகின்ற விக்னங்களேப்போக்கி க்ஷேமத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருத்து. இம்மந்திரத்தால் மஹாகணபதியை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

2 **विनतातनयः** = கச்யபப் பிரஜாபதியின் பார்யையான "வினதை" என்பவளின் புத்திரனும், **देवः**=பிரகாசிக்கின்றவனும், **कर्मसाक्षी** = ஸமஸ்தமான பிராணிகளின் கர்மங்களேயும் ஸூரியனுடன் சஞ்சரிப்பதால் நேரில் பார்க்கின்றவனும் **सुरेश्वरः**=தேவர்களுட் சிறந்தவனும் **सप्ताश्वः**=சூரியனுடைய ரதத்

***गणानाम्** என்று தனிமையாகவும், **गणपतिम्** என்ற பதத்துடனும் இரண்டுதடவை **गण** என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு "சமஸ்த ஜீவர்கள்" என்று பொருள் கொள்வதில்தாத்பரியம்.

தில் கட்டப்பட்ட ஏழுகுதிரைகளை யுடையவனும் (ஓட்டுகிறவனும்) **सप्तरज्जुश्च**=ஏழு கடிவாளங்களைத் தரித்திருப்பவனுமான **अरुणः**=அருணன் என்ற தேவன் **मे**=எனக்கு **प्रसीदतु**=பிரஸன்னராக ஆகவேண்டும். இரண்டாவது சுலோகார்த்தம்—**रज्जुवेत्र-कशापाणिम्**=குதிரையின் கடிவாளம், பிரம்பு, சாட்டை இவைகளைக் கையி லணிந்தவரும் **प्रसन्नम्**=அனுக்கிரஹிப்பதற்குத் தயாராக இருப்பவரும் **कश्यपात्मजम्**=கச்யபப் பிரஜாபதியின் பிள்ளையும் **सर्वाभरणदीप्ताङ्गम्**=ஸமஸ்தமான ஆபரணங்களால் விளங்குகின்ற அங்கங்களையுடையவருமான **अरुणम्**=அருணனை **अहम्**=நான் **अनिशम्**=எப்பொழுதும் **प्रणमामि**=நமஸ்கரிக்கின்றேன். இவ்விரண்டு சுலோகங்களுள் ஒவ்வொரு சுலோகத்தாலும் ஒவ்வொருதடவை வீதம் **अरुणायनमः** என்று சொல்லி நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

(அ - கை) பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப்படித்து ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடிவிலும் ஒவ்வொருதடவை வீதம் ஸூர்யநாராயணனை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

१ घृणिस्सूर्य आदित्यो न प्रभा वात्यक्षरम् । मधु क्षरन्ति तद्रसम् । सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् । छायासंज्ञासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

२ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् । (उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एषते योनिस्सूर्यायत्वा भ्राज-स्वते ।) छायासंज्ञासमेतश्रीसूर्यनारायणस्वामिनेनमः ।

(ப - ரை) 2 **घृणिः**=காந்தியுள்ளவரும் **सूर्यः**=எல்லாப்பிராணிகளையும் தூண்டுகின்றவரும் (ஸூர்யோதயமானவுடன் எல்லாப் பிராணிகளும் அவ்வவற்றிற்குரிய வியாபாரங்களில் பிரவிருத்திப்பதால் இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது) **प्रभान**=தனது காந்தியைப்போலுள்ளவருமான **आदित्यः**=ஆதித்யன் என்ற தேவன் **वाति**=ஆகாசமார்க்கமாய்ச் செல்லுகிறார். ஸூர்யனது கிரணங்களே ஓர் கோளகமாக உருவமெடுத்து ஆகாசமார்க்கத்திற் சென்றால் எவ்

வளவுப் பிரகாசமுள்ளதாயிருக்குமோ அவ்வளவுப் பிரகாசமுள்ளவராய் ஸூர்யனிருக்கிறார்—அதாவது ஸூர்யனுடையப் பிரகாசத்திற்கு வேறு உபமானமான வஸ்து உலகிலில்லை என்பது கருத்து. **तद्रसम्**=அந்த ஆதித்யனால் வர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலத்தை (**याभिरादित्यस्तपति ताभिः पर्जन्योवर्षति, आदित्याज्जायते वृष्टिः** என்ற சாஸ்திரப்படியும், அனுபவப்படியும் ஸூர்யன் கோடைக் காலத்தில் பூமியிலுள்ள ஜலங்களைக் கிரஹித்து வர்ஷாகாலத்தில் பதின்மடங்காக வர்ஷிப்பதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) **मधु**=தித்திப்புள்ளதாய் (ஜலத்திற்குப் பூமியின் சம்பந்தத்தினாலேயே ருசியுண்டாவதென்பதுப் பிரசித்தம். ஏனென்றால் பூமியின் சம்பந்தம்பெறாத மழைஜலத்தில் எவ்விதருசியும் அனுபவிக்கப் படுவதில்லை. இவ்வனுபவத்தை அனுஸரித்து இங்குப் பூமியின் சம்பந்தத்தால் ஜலத்திற்கு தித்திப்புண்டாவதாக வர்ணிக்கப்படுகிறது)(**नद्यः**=ஆறுகள்) **दरन्ति**=சுமக்கின்றன. **तत्**=அந்த ஆதித்யன் என்ற பிரும்மமானது **सत्यम्**=அழிவற்றதாயும், **रसम्**=தித்திப்பு, புளிப்பு முதலியரசமாகவும், **आपः**=ஜலமாகவும் **ज्योति:**=சந்திரன் அக்கினி முதலிய தேஜஸ்ஸாகவும், **रसः**=வஸ்துக்களின் ஸாரபாகமாகவும் (பலமாகவும்) **अमृतम्**=தேவர்களால் புஜிக்கப்படும் அமுதமாகவும் **ब्रह्म**=வேதமாகவும் **भूर्भुवस्सुवः**=பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம் இவைகளாகவும் **ओम्**=பிரணவமாகவும் (**वर्तते**=இருக்கிறது.) இம்மந்திரத்தைப்படித்து **सूर्यनारायणस्वामिने नमः** என்று சொல்லி ஒருதடவை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

சங்கை—**सूर्याय नमः** என்று சொல்லாமல் **सूर्यनारायणस्वामिने नमः** என்று **नारायण** என்ற வார்த்தையை எதற்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது என்றால் உத்தரம்—

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेवविदधाम्यहम् ॥

स तया श्रद्धया युक्तो तस्या राधनमीहते ।
लभते च ततःकामान्मयैव विहितान् हितान् ॥

என்ற இதர சாஸ்திரவசனப்படி எந்தத்தேவதையை ஆராதனஞ் செய்தபோதிலும் அதனால் சர்வேச்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே திருப்தியை யடைந்து பலனைக்கொடுக்கிறார் என்ற பாவனை உபாஸகனுக்கு அவச்யம் என்பதைக் காண்பிப்பதற்காகவும், **सर्वदेव नमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति** என்றபடி சூரியனைக்குறித்துச் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் முடிவில் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே வந்தடைந்து விடுகின்றதென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும், ஸூர்யனை ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவே பாவித்தல் அவச்யமென நிரூபிப்பதற்காகவும் "நாராயண" பதம் சேர்க்கப்படுகின்றது. ஸ்துதி நமஸ்காராதிகள் பரம்பரையாக முடிவில் ஸர்வபிரபஞ்ச சரீரியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை வந்தடைந்து விடுவதால் தான் மேற்படித்த மந்திரத்தால் **सर्वान्तर्यामित्वम्** எல்லாவஸ்துக்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருத்தல் முதலிய பகவதஸாதாரண தர்மங்களைக் குறிப்பிட்டு நமஸ்கரித்தல் பொருத்தமுள்ளதாக ஏற்படுகின்றது. இவ்வபிப்ராயத்தையே மேற்படிக்கப்படும் மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும்.

(ப - ரை) 2 **सूर्य** ! ஓ சூரியனே ! (**त्वम्**=நீர்) **तरणिः**=துக்க சாகரத்தினின்றும் கரை ஏற்றிவைப்பவராகவும் **विश्वदर्शतः**=பிராணிகள் செய்துவரும் சகல கர்மங்களையும் நேரில் பார்ப்பவராகவும் **ज्योतिष्कृत्**=மற்றக்கிரஹமண்டலங்களுக்கு ஒளியைக் கொடுப்பவராகவும் **असि**=இருக்கின்றீர் **विश्वम्**=ஜகத்தானது **रोचनम्**=பிரகாசமுள்ளதா யிருக்கும்படி **आभासि**=நான்கு பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்கிறீர். அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த உம்மை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்

(அ - கை) இனி **मित्र, रवि, सूर्य, भानु, खग, पूष, हिरण्यगर्भ, मरीचि, अदिति, सविता, अर्क, भास्कर** என்று பெயர் பூண்டவர்களும், பிராணிகளுக்கு ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பதற்காக சூர்யனுடன் சஞ்சரிக்கின்வர்களுமான த்வாதசாதித்யர்கள் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றனர். **उद्यन्नद्यमित्रमहः** என்று தொடங்கி 12வாக்கியங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாக்யங்களைப் படித்து மூன்றுபர்யாயமாக த்வாதசாதித்யர்களை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

அவற்றுள் முதல்பர்யாயமாவது—(பர்யாயம்—ஆவிருத்தி, தடவை)

ओं ह्राम्। उद्यन्नद्य मित्रमहः। मित्राय नमः॥ ओं ह्रीम्। आरोहन्नुत्तरां दिवम्। रवये नमः॥ ओं ह्रूम्। हृद्रोगं मम सूर्य। सूर्याय नमः। ओं ह्रैम्। हरिमाणञ्च नाशय। भानवे नमः॥ ओं ह्रौम्। शुकेषु मे हरिमाणम्। खगाय नमः॥ ओं ह्रः। रोपणाकासु दध्मसि। पूष्णे नमः॥ ओं ह्राम्। अथो हारिद्रवेषु मे। हिरण्यगर्भाय नमः॥ ओं ह्रीम्। हरिमाणं निदध्मसि। मरीचये नमः॥ ओं ह्रूम्। उदगादयमादित्यः। आदित्याय नमः॥ ओं ह्रैम्। विश्वेन सहसा सह। सवित्रे नमः॥ ओं ह्रौम्। द्विषन्तं मम रंधयन्। अर्काय नमः॥ ओं ह्रः। मो अहं द्विषतो रथम्। भास्कराय नमः॥

மேற்படித்தப் பிரகாரம் ஒவ்வொருவாக்கியத்தின் முடிவிலும் ஒவ்வொரு தேவதையை நமஸ்கரிப்பது முதல்பர்யாயம். இரண்டாவது பர்யாயம் பின்வருமாறு—

ओं ह्राम्, ह्रीम्। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोहन्नुत्तरां दिवम्॥ मित्ररविभ्यां नमः॥ ओं ह्रूम्, ह्रैम्। हृद्रोगं मम सूर्य। हरिमाणं च नाशय। सूर्यभानुभ्यां नमः। ओं ह्रौम्, ह्रः। शुकेषु मे हरिमाणम्। रोपणाकासु दध्मसि। खगपूषभ्यां नमः॥ ओं ह्राम् ह्रीम्। अथो हारिद्रवेषु मे। हरिमाणं निदध्मसि। हिरण्यगर्भमरीचिभ्यां नमः॥ ओं ह्रूम् ह्रैम्। उदगादयमादित्यः। विश्वेन सहसा सह। आदित्यसवितृभ्यां नमः। ओं ह्रौम्, ह्रः। द्विषन्तं मम रंधयन्। मो अहं दिषतो रथम्। अर्कभास्करा-भ्यां नमः।

மேற்படித்தப் பிரகாரம் இரண்டு இரண்டு வாக்யங்களின் முடிவில் இரண்டு இரண்டுதேவதையாகச் சேர்த்து நமஸ்கரிப்பது இரண்டாவது பர்யாயம். மூன்றாவது பர்யாயம் பின்வருமாறு—

ओं ह्राम्, ह्रीम्, ह्रूम्, ह्रैम्, । उद्यन्नद्य मित्रमहः । आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य । हरिमाणं च नाशय । मित्र-रवि-सूर्य-भानुभ्यो नमः ॥ ओं ह्रौम्, ह्रः, ह्राम्, ह्रीम् । शुकेषु मे हरिमाणम् । रोपणाकासु दध्मसि । अथो हारिद्रवेषु मे । हरिमाणं निदध्मसि । खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीचिभ्यो नमः । ओं ह्रूम्, ह्रैम्, ह्रौम्, ह्रः । उदगादयमादित्यः । विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मम रंधयन् । मो अहं द्विषतो रधम् । आदित्यसवित्रर्कभास्करेभ्यो नमः ।

மேற்படித்தப் பிரகாரம் நான்கு நான்கு வாக்யங்களின் முடிவில் நான்கு நான்கு தேவதைகளைச்சேர்த்து நமஸ்கரிப்பது மூன்றுவது பர்யாயம். நான்காவது பர்யாயம் பின்வருமாறு—

ओं ह्राम्, ह्रीम्, ह्रूम्, ह्रैम्, ह्रौम्, ह्रः । उद्यन्नद्य मित्रमहः । आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य । हरिमाणं च नाशय । शुकेषु मे हरिमाणम् । रोपणाकासु दध्मसि । मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूषभ्यो नमः ॥ ओं ह्राम्, ह्रीम्, ह्रूम्, ह्रैम्, ह्रौम्, ह्रः । अथो हारिद्रवेषु मे । हरिमाणं निदध्मसि । उदगादयमादित्यः । विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मम रंधयन् । मो अहं द्विषतो रधम् ॥ हिरण्यगर्भमरीच्यादित्यसवितर्कभास्करेभ्यो नमः ।

மேற்படித்தப் பிரகாரம் ஆறு ஆறுவாக்யங்களின் முடிவில் ஆறு ஆறுதேவதைகளைச்சேர்த்து நமஸ்கரிப்பது நான்காவது பர்யாயம். ஐந்தாவது பர்யாயம் பின்வருமாறு—

ओम् ह्राम्, ह्रीम्, ह्रूम्, ह्रैम्, ह्रौम्, ह्रः । ओम्, ह्राम्, ह्रीम्, ह्रूम्, ह्रैम्, ह्रौम्, ह्रः । उद्यन्नद्य मित्रमहः । आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य । हरिमाणं च नाशय । शुकेषु मे हरिमाणम् । रोपणाकासु दध्मसि । अथो हारिद्रवेषु मे । हरिमाणं निदध्मसि । उदगादयमादित्यः । विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मम रंधयन् । मो अहं द्विषतो रधम् । मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीच्यादित्य-सवितर्क-भास्करेभ्योनमः ।

ह्राम्, ह्रीम् முதலியவைகள் பீஜாக்ஷரங்களெனப்படும். மந்திரங் களுடன் இவற்றைச் சேர்ப்பதால் மந்திரங்களுக்குச் சக்தி மிகுதி யாகின்றதென்று மந்திர சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதால் இவற்றை அனுவச்யமெனக் கருதாமல் பீஜாக்ஷரங்களுடனேயே மந்திரங்களைப் படித்து நமஸ்காரஞ் செய்தலவச்யம். முன் அவ தாரிகையில் மித்திரன், சூரியன் முதலிய பதங்களால் ஸ்ரீமந்நாரா யணனை பாவித்து நமஸ்கரிக்கப்படும் முக்கிய சூரியனைக்காட்டி லும் வேறான 12 தேவர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர் என்றும், அவர் களை "த்வாதசாதித்யர்" என்று சொல்லப்படுவரென்றும் சொல் லப்பட்டது. ஆயினும் முக்கியனான சூரியன் ஒருவனே मित्र, रवि முதலிய சப்தங்களினின்றும் வெளியாகின்ற குணங்களின் சேர்க் கையை நிமித்தமாகக்கொண்டு குறிக்கப்படுகிறார் என்றும், அந்த ஒரு சூரியனே "த்வாதசாதித்யர்" என்று வழங்கப்படுகிறார் என் றும் சொல்வதற்கு இடமிருக்கின்றது. मित्र, रवि முதலியவற்றால் குறிக்கப்படும் குணங்களாவன—मित्रः= பதிலுபகாரத்தை எதிர் பாராமலே எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்நேஹமுள்ளவன். रविः= எல்லாப்பிராணிகளையும் சப்திக்கும்படிச் செய்பவன். சூரிய னுதிப்பதற்கு முன் இரவில் எல்லாப்பிராணிகளும் சப்தஞ்செய்யாம லடங்கிக்கிடந்தன. சூரியோதயமானவுடனே எல்லாப் பிராணி களும் அவ்வவற்றின் வியாபாரத்தை நடத்த ஆரம்பிக்கின்றபடியால் சப்தஞ்செய்கின்றன. ஆனதுபற்றி रविः என்று சொல்லப்படுகி றான். सूर्यः= எல்லாப்பிராணிகளையும் தூண்டுகிறவன். சூரியோதய மானவுடன் எல்லாப் பிராணிகளும் அவ்வவற்றிற்குரிய வியாபாரத் தைச் செய்வதா லிவ்விதம் சொல்லப்படுகிறான். भानुः= காந்தியுள்ள வன். खगः= ஆகாச வீதியிற் செல்பவன். पूषा= ஜகத்திற்குப் புஷ் டியை விளைவிப்பவன். हिरण्यगर्भः= சுவர்ணம்போல் ஸிலாக்கியமான பொருள்களையுடையவன். मरीचिः= கிரணங்களுள்ளவன். आदित्यः= அதிதியின் புத்திரன். सविता= ஜகத்தின் விருத்திக்குக் காரணமா யிருப்பவன். अर्कः= எப்பொழுதும் சலித்துக்கொண்டிருப்பவன். भास्करः= ஜகத்திற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பவன் என்பனவாம். மேற்கூறிய இரண்டுவித அபிப்ராயங்களுள் அவரவர்க்கு விரும்பி யதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இனி மந்திரார்த்த மெழுதுகிறோம்.

उद्यन्नद्य मित्रमहः । आरोहन्नुत्तरां दिवम् ।
हृद्रोगं मम सूर्य । हरिमाणं च नाशय ॥

(ப-ரை.) நான்கு நான்கு வாக்யங்களை ஒன்று சேர்த்தால் மட்டுமே ஓர் அர்த்தத்திற்கு முடிவு ஏற்படுவதால் அவ்விதமே பிரித்து வியாக்யானஞ் செய்யப்படுகிறது :—मित्रमहः=எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையைச்செய்கின்ற காந்தியுள்ள सूर्य=ஓ ஸூரியனே ! अद्य=இப்பொழுது उद्यन्=உதயமடைந்து उत्तरां, दिवम्=ஆகாசத்தின் மிகவும் உயர்ந்த பாகத்தை आरोहन्=அடைந்து मम=என்னுடைய हृद्रोगम्=மனக்கவலையையும், हरिमाणं च=ரோகத்தினால் சரீரத்திலேற்பட்ட பச்சை நிறத்தையும் அதாவது வைவர்ண்யத்தையும் (நிறத்தின் மாறுதலையும்) नाशय=நாசஞ்செய்வீராக. ஓ ஸூரியனே ! மனத்திலுள்ள கவலையாகிற வியாதியையும், சரீரத்திலுள்ள வியாதியையும் விலக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

शुकेषु मे हरिमाणम् । रोपणाकासु दध्मसि ।
अथो हारिद्रवेषु मे । हरिमाणं निदध्मसि ॥

(ப-ரை.) मे=என்னுடைய हरिमाणम्=ரோகத்தினால் சரீரத்திலேற்பட்ட பச்சை நிறத்தை शुकेषु=கிளிகளிடத்திலும் रोपणाकासु=பச்சை நிறமுள்ள ஓர்வகைப் பெண்பறவைகளிடத்திலும் दध्मसि=வைத்துவிடுவேனாக. अथो=மேலும் हारिद्रवेषु=பச்சை நிறமுள்ள மரங்களில் मे=என்னுடைய हरिमाणम्=பச்சை நிறத்தை निदध्मसि=வைத்துவிடுவேனாக. ரோகத்தினால் ஏற்படுகின்ற சரீரவைவர்ண்யம் எனக்கு உண்டாகவேண்டாம் என்றுப் பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

उदगादयमादित्यः । विश्वेन सहसा सह ।
द्विषन्तं मम रंधयन् । मो अहं द्विषतो रथम् ।

(ப-ரை.) अयम्=இந்த आदित्यः=ஸூரியன் विश्वेन सहसा सह=தனக்கு எவ்வளவு பலமுண்டோ அவ்வளவு பலத்துடன் मम=என்னுடைய द्विषन्तम्=சத்துருவை रंधयन्=ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு उदगात्=உதயமடைந்திருக்கிறார். अहम्=நான் द्विषतः=எனது சத்

த்ருக்களை मोरयम् = ஹிம்ஸை செய்யப்போவதில்லை. ஓ ஸூரியனே! எனக்கு எனது சத்ருக்களைச் சிக்ஷிப்பதற்குச் சக்திகிடையாதாகை யால் தாங்கள்தான் எனது சத்ருக்களை நாசஞ்செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

आदित्यो वा एष[1]एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचामण्डलꣳ स ऋचाल्लोको[2]ऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां लोको[3]ऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूꣳषि स यजुषा मण्डलꣳ स यजुषां लोकस्सैषा त्रय्येव विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषः ॥ छायासंज्ञासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ॥

(ப-ரை.) एषः = முன் சென்ற सहस्रशीर्षम् என்ற அனுவாகத்தால் எந்தப் பரமாத்மா நிரூபிக்கப்பட்டாரோ அவர் आदित्यः = யாவரா லும் நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற ஸூர்யன் வடிவமாக (वर्तते = இருக்கி றார் इति = என்பது) वै = பிரசித்தம். एतन्मण्डलम् = இந்தச் சூரியனுடைய வட்டமான மண்டலம் तपति = ஜகத்திற்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுக் கின்றது. तत्र = அந்தச் சூரியமண்டலத்தில் ताः = அத்தியயனஞ்செய்ப வர்களிடம் பிரசித்தமான ऋचः = अग्निमीळे पुरोहितम् என்பது முதலிய ருக்குகள் (वर्तन्ते = இருக்கின்றன.) तत् = ஆகையினால் मण्डलम् = சூர்ய மண்டலம் ऋचा = ருக் மந்திரத்தினால் (निष्पादितम् = உண்டுபண்ணப் பட்டதாயாகின்றது.) सः = அந்தச் சூர்யமண்டலம் ऋचाम् = ருக் மந்திரங்களுக்கு அபிமானி தேவர்களுடைய लोकः = ஸ்தானமா யாகின்றது. அதாவது சூரியமண்டலத்தை ருக் மந்திரங்களே திரண்டு உருவமெடுத்து வந்திருப்பதாகவும் அதில் ஷை ருக்மந் திரங்களின் அபிமானி தேவர்கள் வாஸஞ் செய்து வருவதாகவும் தியானிக்கவேண்டுமென்று கருத்து.

(2) இரண்டாவது பாகத்தால் சூர்யமண்டலத்தின் தேஜஸ் ஸை பிருஹத், ரதந்தரம் முதலிய ஸாமங்களாகத் தியானிக்க வேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்படுகிறது. अथ = பிறகு एतस्मिन्मण्डले = இந்தச் சூரிய மண்டலத்தில் (य एषः = எந்த) अर्चिः = கிரணங்கள் दीप्यते = விளங்குகின்றனவோ तानि = அவைகள் सामानि = பிருஹத், ரதந்தரம் முதலிய ஸாமங்களாகின்றன (इति = என்றும்) सः = அந்

தக் கிரணம் साम्नाम् = ஸாம மந்தரங்களின் அபிமானி தேவதைகளுக்கு लोकः = வாஸஸ்தானமாயாகின்றது (इति = என்றும் ध्यायेत् = தியானிக்கவேண்டும்.) அதாவது பிருஹத், ரதந்தரம் முதலிய ஸாமங்களே சூர்யமண்டலத்தின் கிரணங்களாகின்றனவென்றும் அந்தக்கிரணங்களில் அந்த ஸாமங்களின் அபிமானி தேவதைகள் வஸிக்கின்றனரென்றும் தியானிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(3) மூன்றாவது பாகத்தால் மண்டலத்தின் யஜமானனும், அதில் வஸிப்பவனுமான ஸௌர்யன் என்ற தேவனை யஜுர் மந்திர ஸ்வரூபியாகத் தியானிக்கவேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்படுகிறது. अथ = பிறகு अर्चिषि = கிரணங்களுள்ள एतस्मिन्मण्डले = இந்தச் சூரிய மண்டலத்தில் य एषः = சாஸ்திரங்கள் வாயிலாக அறியப்படுகின்ற யாதொரு पुरुषः = சூர்யன் என்ற தேவனுண்டோ तानि = * அந்தப்புருஷன் यजूंषि = इषेत्वोर्जेत्वा என்று தொடங்கி யஜுர் வேதத்தில் படிக்கப்பட்ட மந்திரங்களின் சுவரூபமுள்ளவன் (इति = என்றும்) सः = அந்த "ஆதித்யன்" என்ற புருஷன் यजुषा = யஜுஸ்ஸுக்களால் (निष्पादितम् = உண்டுபண்ணப்பட்ட) मण्डलम् = மண்டலம் (சமூஹம்) (इति = என்றும்,) सः = அந்தப் புருஷன் यजुषाम् = யஜுஸ்ஸின் அபிமானி தேவர்களுடைய लोकः = வாஸஸ்தானம் (इति = என்றும் ध्यायेत् = தியானிக்கவேண்டும்.)

(4) सैषा = சூரிய மண்டலம், அதன் கிரணம், அந்த மண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற சூர்யன் என்ற தேவன் இவைகள் ரூபமாயிருக்கின்ற त्रय्येव = ருக், யஜுஸ், ஸாம என்கிற विद्या = வித்தையானது तपति = பிரகாசிக்கின்றது (इति ध्यायेत् = என்றுத் தியானஞ் செய்ய வேண்டும்.) மேற்சென்ற மூன்று பாகங்களின்கருத்து सैषात्रय्येवविद्या-तपति என்ற பாகத்தால் விளக்கப்பட்டது. यः पुरुषः = எந்த ஆதித்யன் என்ற புருஷன் (अत्राभिहितः = இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறானோ) एषः = அந்தப் புருஷன் अन्तरादित्ये = சூரிய மண்டலத்தில் हिरण्मयः = சுவர்ணமயமாக இருக்கிறான் (इति ध्यायेत् = என்று தியானிக்கவேண்டும்.)

(தா-ம்.) வைதிகமான மந்திரங்கள் ருக், யஜுஸ், ஸாம என்று மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று பாதம்,

---

* விதேய ஸமர்ப்பகமான यजूंषि என்ற பதத்தில் பன்மை இருப்பதை யனுஸரித்து உத்தேச்ய ஸமர்ப்பகமான பதமும் பன்மையுள்ளதாகப் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கொள்ளவேண்டும்.

நான்கு பாதம் என்று பாதவியவஸ்தையுள்ள மந்திரங்கள் "ருக்" என்றும், சாமவேதிகளால் கானஞ் செய்யப்படும் கீதங்களுக்கு "ஸாம" என்றும், மீதமுள்ள மந்திரபாகங்களுக்கு "யஜுஸ்" என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் ருக் மந்திரங்களை சூர்யமண்டலமாகவும், ஸாமமந்திரங்களை சூர்யமண்டலத்தின் கிரணங்களாகவும், யஜுர் மந்திரங்களை சூர்யனாகவும் தியானிக்கவேண்டும். அஃதுடன் சூரியனை "अथ य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः आप्रणखात्सर्व एव सुवर्णः" என்று வேறு சாகையில் சொல்லியபடி சூரியனைச் சுவர்ணமயமாயிருப்பவனாகவும் தியானிக்கவேண்டும். இங்கு ருக், யஜுஸ், ஸாம என்கிற மந்திரங்களின் சுவரூபமாக ஸௌர்யமண்டலம், அதன் காந்தி அதில் வஸிக்கின்ற புருஷன் இவர்களாகின்றனர் என்றுமட்டும் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும், பிராம்மணபாகத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு மூன்று வேதஸ்வரூபியாக சூர்யனிருக்கிறான் என்றுத் தியானிப்பதில் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो मन्युर्मनु-
र्मृत्युस्सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः कः किं कं तत्सत्यमन्नम-
मृतो जीवो विश्वः कतमस्स्वयंभु ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपति-
र्ब्रह्मणस्सायुज्यꣳसलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानाꣳ सायुज्यꣳ सार्ष्टिताꣳ
समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥

(ப-ரை.) आदित्यः वै = சென்ற மந்திரத்தால் சூரியமண்டலத்திலிருக்கின்ற புருஷன் சுவர்ணமயனாக உபாஸிக்கத்தகுந்தவன் என்று உபதேசிக்கப்பட்ட யாதொரு சூரியன் என்ற தேவனுண்டோ அவன்தான் तेजः = காந்தியாகவும் ओजः = சரீரபலத்திற்குக் காரணமான தாதுவாகவும், बलम् = சரீரபலமாகவும் यशः = கீர்த்தியாகவும் चक्षुः = கண்ணாகவும் श्रोत्रम् = காதாகவும் आत्मा = சரீரமாகவும் मनः = அந்தக்கரணமாகவும் मन्युः = அதன் தர்மமான கோபமாகவும் मनुः = சுவாயம்புவர் முதலிய 14 மனுக்களாகவும் मृत्युः = யமனாகவும் सत्यः = உண்மை பேசுதலின் அபிமானி தேவதையாகவும் मित्रः = பதிலுபகாரத்தை யபேக்ஷிக்காமலே எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்நேஹமுள்ளவனாகவும், वायुः = காற்றாகவும், आकाशः = ஆகாசமாகவும் प्राणः =

பிராணனாகவும், लोकपाल: = இந்திரன்வருணன் முதலிய லோகபாலர்களாகவும் क: = பிரஜாபதியாகவும், किम् இத்தகையது என்று குறிப்பிடக்கூடாத வஸ்துவாகவும் कम् = சுகமாகவும், तत् = பரோக்ஷமானவஸ்துவாகவும் सत्यम् = பொய்யின் இல்லாமையாகவும் अन्नम् = உணவு பொருளாகவும் आयु: = ஆயுளாகவும், अमृत: = நித்யவஸ்துவாகவும் जीव: = ஜீவனாகவும் विश्व: = எல்லாமாகவும், कतम: = மேலான ஆனந்தமாகவும் स्वयंभु: = வேறு காரணத்தினின்று முண்டாகாதவராகவும் ब्रह्म = பரப்பிரும்மமாகவும் एतत् = பிரத்யக்ஷமான வஸ்துவாகவும் अमृत: முக்தர்கள் ரூபியாயும் (वर्तते = இருக்கிறான் इति = என்றும்) एष: = இந்தச் சூரியன் पुरुष: = சாஸ்திரங்களி லுபதேசிக்கப்படுகின்ற புருஷனாகவும் एष: = இந்தச் சூரியன் भूतानाम् = பிராணிகளுக்கு अधिपति: = யஜமானனாகவும் (वर्तते = இருக்கிறான் इति = என்றும் ध्यायेत् = தியானிக்கவேண்டும்.)

இவ்விதம் உபாஸிக்கத்தகுந்தவனான சூரியனுடைய குணங்களை உபதேசஞ்செய்து அவ்வித முபாசனஞ்செய்கின்றவனுக்குண்டாகின்ற பலன்களை உபதேசிக்கிறார்.—य: = எந்தப் புருஷன் एवम् = மேற்சொல்லியப் பிறகாரம் वेद = உபாஸிக்கிறானோ (स: = அவன் भावनाधिक्येसति ஹிரண்யகர்ப்போபாஸனத்தில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தால்) ब्रह्मण: = ஹிரண்யகர்ப்பருடைய सायुज्यम् ஸாயுஜ்யத்தையும் (இரண்டறக் கலத்தலையும்) (भावनामान्द्येसति = உபாஸனத்தில் மிக்கத் தேர்ச்சி இல்லாவிடில்) सलोकताम् = ஹிரண்யகர்ப்பருடன் ஒரே லோகத்தில் வாஸத்தையும் आप्नोति = அடைகிறான். (हिरण्यगर्भाऽवयवभूतदेवतोपास्तौ भावनाधिक्ये सति = ஹிரண்யகர்ப்பரின் அவயவபூதர்களான தேவதைகளின் உபாஸனத்தில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தால்) एतासां देवतानाम् = இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவர்களுடைய सायुज्यम् = ஸாயுஜ்யத்தை (அந்தந்த தேவதையின் சுவரூபமாயிருத்தலையும்) (देवतोपासनाया मध्यमत्वे सति = தேவதோபாஸனத்தில் பயிர்ச்சி நடுநிலையிலிருந்தால்) सार्ष्टिताम् = உபாஸிக்கப்படுகின்ற தேவதையுடன் சமமான ஐச்வர்யத்தையும் (देवतोपासनाया: मान्द्येतु = தேவதோபாஸனத்தில் பயிர்ச்சி கீழான நிலையிலிருந்தால்) समानलो कताम् = உபாஸிக்கப்படுகின்ற தேவதையுடன் ஒரேலோகத்தில் வாஸத்தையும் आप्नोति = அடைகிறான் उपनिषत् = ரஹஸ்யமான வித்யையானது इति = முற்றிற்று.

(தா-ம்.) உபாஸனமானது சேதனுசேதனுத்மக சகலபிரபஞ்ச சரீரியான ஹிரண்யகர்ப்பன் என்ற தேவனை நேரில் உபாஸிப்பதென்றும், அந்த ஹிரண்யகர்ப்பனின் அவயவபூதர்களான இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவர்களை மட்டும் உபாஸிப்பதென்று மிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஹிரண்யகர்ப்பனையே நேரில் உபாஸித்து சித்தி பெற்றவன் உபாஸிக்கப்படுகின்ற ஹிரண்யகர்ப்பனுக்வே ஆகிவிடுகிறுன். ஷை உபாஸனத்தில் பயிர்ச்சி குறைந்திருந்தால் ஹிரண்யகர்ப்பன் வஸிக்கின்ற லோகத்தில் இந்த உபாஸகனும் வஸிக்கிறுன். ஹிரண்யகர்ப்பனின் அவயவ பூதர்களான தேவதைகளின் உபாஸனத்தில் மிக்கப்பயிர்ச்சி பெற்றிருந்தால் உபாஸிக்கப்படுகின்ற அந்தத்தேவதையின் தன்மையையும், உபாஸனம் நடுநிலையிலிருந்தால், அந்தத் தேவதையுடன் சமமான ஐச்வர்யத்தையும், உபாஸனம் மூன்றுவது படியிருந்தால் அந்தத் தேவதையுடன் ஒரேலோகத்தில் வாஸத்தையும் உபாஸகன் அடைகிறுன். இங்கு செய்யப்படும் ஆதித்யோபாஸனமானது ஹிரண்யகர்ப்பரின் அங்கபூததேவதோபாஸனமாக ஏற்படுவதால் உபாஸனத்தையனுசரித்து ஸாயுஜ்ய ஸாலோக்யாதி பதவிகள் ஏற்படுகின்றன (எ-று.)

(அ-கை.) பின் எழுதப்படும் சுலோகங்களைப் படித்து அபீஷ்டங்களைப் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

(१) भानो भास्कर मार्ताण्ड चण्डरश्मे दिवाकर ।
आयुरारोग्यमैश्वर्यं श्रियं पुत्रांश्च देहि मे ॥

(२) धृतपद्मद्वयं भानुं तेजोमण्डल मध्यगम् ।
सर्वाधिव्याधिशमनं छायाश्लिष्टतनुं भजे ॥

(1) ஓ கிரணங்களுள்ளவனே! உலகிற்கு பிரகாசத்தைக் கொடுப்பவனே! மிருதண்டரின் புதல்வனே! உக்கிரமான கிரணங்களுள்ளவனே! பகலைநடத்திவைப்பவனே! நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்யத்தையும், ஐசுவர்யத்தையும், சம்பத்தையும், புத்திரர்களையும் எனக்குக் கொடுத்தருள்புரிவாயாக.

(2) ஒவ்வொரு ஹஸ்தத்திலும் ஒவ்வொரு தாமரஸ புஷ்பம் வீதம் இரண்டு தாமரஸ புஷ்பங்களைத் தரித்தவரும், கிரணங்களுள்ளவரும், சூரியமண்டலத்தின் மத்தியில் வஸிப்பவரும் சகல

விதமான ஆதி (மனக்கவலை) வியாதி (சரீரத்திற்கு ஏற்படும் கெடுதல்) இவற்றை சமனஞ்செய்பவரும், சாயா என்ற தனது பத்தினியால் ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பட்டவருமான ஸௌரியனை மூன்று கரணங்களாலும் ஸேவிக்கிறேன் என்றுபொருள்.

सौरमण्डल मध्यस्थं सांबं संसारभेषजम् ।
नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम् ॥

இந்தச் சுலோகத்தைப்படித்து ஸ்ரீ மஹாதேவனை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். சூரிய மண்டலத்தின் மத்தியிலிருப்பவரும், பார்வதியுடன் கூடியவரும், ஜனன மரணமாகிற வியாதிக்குச் சிறந்த மருந்தாயிருப்பவரும், காளகூட விஷத்தையுட் கொண்டதால் கருத்த கழுத்தையுடையவரும், மூன்று கண்களையுடையவரும், நாசமற்றவரும், மங்கள ஸ்வரூபியுமான மஹாதேவனை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று கருத்து.

யஜுர்வேதிகளின் ஸூர்ய நமஸ்கார மந்திரங்கள் முற்றிற்று.

नाशनः ॥ १२ ॥ व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुस्सामपारगः । घनवृष्टिरपां मित्रो विंध्यवीथीप्लवंगमः ॥ १३ ॥ आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलस्सर्वतापनः । कविर्विश्वो महातेजा रक्तस्सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥ नक्षत्रग्रहताराणा मधिपो विश्वभावनः । तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तुते ॥ १५ ॥ नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमे गिरये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥ जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः । नमो नमस्सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥ नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः । नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥ १८ ॥ ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे । भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥ तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने। कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषांपतयेनमः॥ २०॥ तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे। नमस्तमोभिनिघ्नाय घृणये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥ नाशयत्येषवै भूतं तदेव सृजति प्रभुः । पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥ एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः । एष एवाग्निहोत्रं च फलंचैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥ वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेवच । यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥ २४ ॥ एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तयन्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥२५॥ पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् । एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥ अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं तं हनिष्यसि । एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥ एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा । धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥ आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥ रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् । सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥ अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः । निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥

इति श्रीरामायणे युद्धकाण्डे सप्तोत्तरशततमस्सर्गः ॥

राहवे नमः ॥ ओं, केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ २५ ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणाऽस्वधितिर्वनानाऽसोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥ २६ ॥ सचित्रचित्रं चितयन्तमस्मे चित्रक्षत्रं चित्रतमं वयोधाम् । चन्द्रं रयिं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्र चन्द्राभिर्गृणते युवस्व ॥ २७ ॥ ओं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितेभ्यः केतुभ्योनमः ॥

नवग्रहनमस्कारक्रमानुसारिमन्त्रपाठस्संपूर्णः ॥

आदित्यहृदयप्रारंभः

ओं, आदित्यहृदयस्तोत्रमहामन्त्रस्य—अगस्त्य ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, आदित्यो देवता । आदित्यप्रसादसिध्यर्थे जपे विनियोगः । प्रणवेन षडङ्गन्यासः । ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥ दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् । उपगम्याब्रवीद्राममगस्त्यो भगवान्नृषिः ॥ २ ॥ राम राम महाबाहो श्रृणु गुह्यं सनातनम् । येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३ ॥ आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् । जयावहं जपेन्नित्यमक्षय्यं परमं शुभम् ॥ ४ सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ताशोकप्रशमनमायुर्वर्द्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥ रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् । पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः । एष देवासुरगणाल्लोकान्पाति गभस्तिभिः ॥ ७ ॥ एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवस्स्कन्दः प्रजापतिः । महेन्द्रो धनदः कालो यमस्सोमो ह्यपां पतिः ॥ ८ ॥ पितरो वसवस्साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः । वायुर्वह्निः प्रजाः प्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥ ९ ॥ आदित्यस्सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् । सुवर्णसदृशो भानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥ १० ॥ हरिदश्वस्सहस्रार्चिस्सप्तसप्तिर्मरीचिमान् । तिमिरोन्मथनश्शंभुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ ११ ॥ हिरण्यगर्भश्शिशिरस्तपनो भास्करो रविः । अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रश्शंखश्शिशिर-

केवलः ॥ ९ ॥ ओं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय भगवते शुक्राय नमः॥
ओं, आप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृष्णियम् । भवा वाजस्य संगथे ॥ १०
अप्सुमे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशंभुवमापश्च
विश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ १२ ॥
ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय सोमाय नमः ॥ ओं, उद्बुध्यस्वाग्ने
प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सꣳसृजेथामयं च ॥ पुनः कृण्वꣳस्त्वा पितरं युवान-
मन्वाताꣳसीत्त्वयि तन्तुमेतम् । ॥ १३ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे
पदम् । समूढमस्य पाꣳसुरे ॥ १४ ॥ विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोश्श्नप्त्रेस्थो विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
त्वा ॥ १५ ॥ ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवतासहिताय बुधाय नमः ॥
ओं, बृहस्पते अतियदर्यो अर्हाद्द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसर्त
प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ १६ ॥ इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं
यथा शार्याते अपिबस्सुतस्य । तव प्रणीती तव शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवय-
स्सुयज्ञाः ॥ १७ ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः ।
सबुध्नियाः उपमा अस्य विष्ठास्सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ १८ ॥ ओं,
अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ओं, शन्नो देवीरभिष्टय
आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्रवन्तु नः ॥ १९ ॥ प्रजापते न त्वदेता-
न्यन्यो विश्वाजातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयꣳ
स्याम पतयो रयीणाम् ॥ २० ॥ इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृ-
भिस्संविदानः । आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा माद-
यस्व ॥ २१ ॥ अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय शनैश्चराय नमः ॥ कया
नश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखा । कया शचिष्ठया वृता ॥ २२ ॥ आयं गौः
पृश्निरक्रमीदसनं मातरं पुनः । पितरं च प्रयन्त्सुवः ॥ २३ ॥ यत्ते देवी
निरृतिराबबंध दाम ग्रीवास्वविचर्त्यम् । इदन्ते तद्विष्याम्यायुषो न मध्या
दथाजीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः ॥ २४ ॥ ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय

॥ श्रीः ॥

नवग्रहनमस्कारक्रमानुसारिमन्त्रपाठः

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ओं भूः, ओं भुवः, ओँ सुवः, ओं महः, ओं जनः, ओं तपः, ओँ सत्यम् । ओं, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् । ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताऽऽदित्यादिनवग्रहनमस्कारान् करिष्ये ॥ (इति संकल्प्य—)

ओं, आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवोयाति भुवनाविपश्यन् ॥ १ ॥ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ २ ॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुतच द्विपदाम् । निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥ ३ ॥ ओं अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय आदित्याय नमः ॥ ओं, अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपाँरेताँसि जिन्वति ॥ ४ ॥ स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी । यच्छानश्शर्म सप्रथाः ॥ ५ ॥ क्षेत्रस्य पतिना वयँहितेनेव जयामसि । गामश्वं पोषयित्न्वा स नो मृडाती दृशे ॥ ६ ॥ ओं, अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहिताय अङ्गारकाय नमः ॥ ओं, प्रवश्शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतम् । यो दैव्यानि मानुषा जनूँष्यन्तर्विश्वानि विद्मना जिगाति ॥ ७ ॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । न ह्यस्या अपरञ्चन जरसा मरते पतिः ॥ ८ ॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु

ஆர்யமத ஸம்வர்த்தனீ.

ஓர் மாதாந்த தமிழ் பத்திரிகை

उत्तिष्ठत, जाग्रत, प्राप्यवरान्निबोधत ॥

ஆர்யசிகாமணிகாள்!

நமது மதசம்பந்தமான நூற்கள் பெரும்பாலும் வடமொழியிலேயே இருப்பதா பற்றி வடமொழியில் விசேஷப்பயிற்சிபெற்றவர்க்கேயன்றி மற்றவர்க்குப்பயன் படாதிருக்கின்றன. மதரகஸ்யங்களையும், தத்துவங்களையும் போதிப்பவர் மிகவும் தூர்லபமாயிருக்கின்றனர். இதுபோன்ற காரணங்களால் நமதுமதம் தேய்பிறைச்சந்திரனைப்போல் குறைந்து வருவதைக்கண்ட உண்மையான ஆஸ்திகன் எவன்தான் வருந்தமாட்டான். அக்குறைவைப்போக்கி நமதுமதத்தைத் தழைத்துவளரும்படி செய்யுவான் கருதி இப்பத்திரிகையை ருதிரோத்காரி௵ வைகாசி௴ (13-6-23) முதல் நடத்திவருகிறோம். டிம்பிகிளேஸ் கூடத்தில் அழகிய டைப்புகளால் அச்சடிக்கப்படுகிறது.

பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும் விஷயங்கள்.

1 பிரதிதினமும் அவசியமாய்ச் செய்யவேண்டிய சந்தியாவந்தனம், சூரியநமஸ்காரம், பஞ்சமஹாயக்ஞங்கள், தேவபூஜை முதலிய சத்கர்மங்கள்; சிராத்தம், தர்சதர்ப்பணம் முதலியவைகள்:—இவைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய விரிவான உபன்யாசங்களும், அவைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பும் பிரசுரிக்கப்படும்.

(2) ஆர்யர்களுக்குரித்தாய கர்பாதானம், உபநயனம் விவாஹம் முதலிய 48 சம்ஸ்காரங்களில் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய விரிவான உபன்யாசங்களும், அவைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பும் பிரசுரிக்கப்படும்.

3. சோதிடம், மந்திரம் இவைகளின் ரகஸ்யங்களும் பிருஹத்ஜாதகம், பிருஹத்சம்ஹிதை முதலிய புராதன சோதிட நூற்களின் பல விசேஷார்த்தங்களடங்கிய மொழிபெயர்ப்பும், தர்மசாஸ்திரத்திற்கும் வைத்ய சாஸ்திரத்திற்குமுள்ள சம்பந்தங்களும் பிரசுரிக்கப்படும்.

(4) சாங்கியம், யோகம் முதலியதர்சனங்கள் கிரமமாய் மொழிபெயர்ப்புடன் பிரசுரிக்கப்படும்.

(5.) நமது தேசம் முன் செழித்தோங்கியதற்குக் காரண மாயும், தேசத்திற்கோ, நகரத்திற்கோ, கிராமத்திற்கோ தனித் தனியே ஒவ்வொருஜீவனுக்கோ நேருகின்ற கஷ்டங்கள்யாவை யும் போக்கிக் கொள்வதற்குவேண்டியபல அரிய உபா யங்களைப்போதிக்கின்றதும், இம்மையிலடையவேண்டிய சகல நன்மைகளையு மனுபவிப்பதற்குச் சாதனமாயும், சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணக் கூடியதுமான அதர்வவேதத்தி லிருந்து தற்காலத்திற்கு உபயுக்தமான பலபாகங்கள் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்படுவதுடன் அவைகளை ஜபிக்கவேண்டிய முறை முதலியவைகளும் பிரசுரிக்கப்படும்.

குறிப்பு—மொழிபெயர்ப்பெல்லாம் தேவநாகரலிபியில் மூலம், பதவுரை கருத்துரை, விசேஷார்த்தம் இவையுள்ளதாக வும், உபன்யாசங்களெல்லாம் பல ஆசங்காசமாதனங்கள், பல லோக திருஷ்டாந்தங்கள், தகுந்தயுக்திகள் இவையுள்ளதாகவும் நம்பிக்கையை விருத்திசெய்யக் கூடியதாகவும், விஷயவாரியாக தனியே பைண்டு செய்து கொள்வதற் கனுகூலமாகவு மிருக் கும்.

தற்சமயம் முதல் சஞ்சிகை முதல் வெளியிடப்படும் விஷ யங்கள்—அருணம் என்ற தைத்தரீயாரண்யகம் முதல்பிரச்னம், பிருஹத்ஜாதகம், சாங்கியதத்துவ கௌமுதீ என்ற சாங்கிய சாஸ்திரம் இவைகளின் மொழிபெயர்ப்பும், சந்தியாவந்தனம் என்ற விஷயத்தைப்பற்றிய உபன்யாசமும், அதன் மந்திரார்த் தமும் வெளியாகின்றது. தத்காலம் செய்யப்படும் பலவாசங் கைகளுக்கு தக்கசமாதானமடங்கிய சிராத்தம் என்றவிஷயத் தைப்பற்றியவிரிவான உபன்யாசம் வெளிவந்து முடிவுபெற்றி ருக்கின்றது.

ஆஸ்திகசிகாமணிகள் யாவரும் இதற்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து கொள்வதுடன் தங்களால் கூடியவளவு மற்றவர்களையும் சந்தாதாரராகச் சேரும்படிசெய்து நமது சிரமம் பயன்படுமாறு செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

உள்நாட்டுக்கு வருஷசந்தா 6-0-0. வெளிநாட்டுக்கு 8-0-0.

மாதிரிப்பிரதிவேண்டுவோர் 8அணுஸ்டாம்பு அனுப்ப வேண்டும். சந்தாதாரராகச்சேர விரும்புவோர் 6ரூ-மணியார்டர் செய்துவிட்டால் 6-2. அடக்கமாகுமென்றும், V. P. யில் பெற் றுக்கொண்டால் 6-5-ஆகுமென்பதையும் கவனிக்கவும்.

கடலங்குடி, நடேச சாஸ்திரிகள்

பத்திராதிபர்

495, தங்கசாலைத் தெரு P. T. சென்னை.

விளம்பரம்

ஆஸ்திக சிகாமணிகளே!

இக் கொடூரமான காலத்தின் மஹிமையா லேற்பட்ட பலவித அசௌகரியங்களால் வைதிக கர்மங்களை வழுவாமல் நடத்த முடியவில்லையே என்று பயப்பட வேண்டாம். "ஜப்யே நைவது ஸம்ஸித்யேத்" (ஜபம் ஒன்றினாலேயே இம்மை மறுமை க்ஷேமங்களைப் பெறலாம்) என்று மனு முதலிய மஹான்கள் நம்போன்ற ஜீவர்களிடம் கருணைகூர்ந்து உபதேசித்திருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரம், புருஷ ஸூக்தம் போன்ற மந்திர ஜபத்தால் சகல லாபத்தையு மடையலாமென்பது திண்ணம். மந்திர ஜபத்திற்கு வேண்டிய அங்கங்களுள் அர்த்தம் அறிதல் பிரதானமாகையால் யாவருமதை யறியுமாறு இனிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே இதை வாங்கிப் படிப்பதால் நமது சிரமம் பயன்படுமாறு செய்ய முன்வருவீர்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

வைதிக மந்திர ரத்நாவளி.

இம்முறையில் உபநயனம், கல்யாணம், முதலிய சம்ஸ்காரங்களில் உபயோகிக்கப்படும்மந்திரங்களை தமிழில் எளிய நடையில் மொழிபெயர்த்து முறையே வெளியிடப்படும்.

விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கும் புத்தகங்கள்

(1) ஸ்ரீ ருத்திரம் (கிரந்தலிபியில் மூலம்)

விரிவான பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷார்த்தம் இவைகளுடன் கூடியது. கிளேஸ் காபி 1 8 0

ரப் ,, 1 0 0

(2, 3.) புருஷ ஸூக்தம் உத்தர நாராயணம், மகா நாராயணம், ஸ்ரீஸூக்தம், துர்க்காஸூக்தம், ஆதிசங்கர பகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட கநகதாராஸ்தவம் என்ற லக்ஷ்மீஸ்துதி, புருஷ ஸூக்த ஹோம விதி, ஸ்ரீமந்திரம், ஸ்ரீஸூக்த விஷயமான விசேஷங்கள் அடங்கியது. இவை தேவநாகரலிபியில் மூலம், தமிழில் பதவுரை கருத்துரை, விசேஷார்த்தம் இவைகளுடனுங் கூடியது.

புல் காலிகோ பைண்டு 1 12 0

சாதா பைண்டு 1 8 0

'சம்வர்த்தனி' சந்தாதாரருக்கு மூன்றுமாதக் காப்பிக்குப் பதிலாக இது கொடுக்கப்படும்.

ஸ்ரீ கோபிகாகீதம். தேவநாகரலிபியில் மூலம் பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷார்த்தம் இவைகளுடன் கூடியது. அச்சிலிருக்கிறது.

விலை 0 8 0

ஆரியமத சம்வர்த்தனி

மாதாந்த தமிழ்சஞ்சிகை.

இதில் ருக்வேதம் முதலிய நான்கு வேதங்களும், மனுமுதலிய 18-ஸ்மிருதிகளும், ப்ருஹத்ஜாதகம் முதலிய சோதிட நூல்களும், சாங்கியம் யோகம் முதலிய தரிசன நூல்களும் எளிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்து டிம்மி 40-பக்கம் உள்ளதாய் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா ரூபா 6.

கதாசரித் சாகரம்

வடமொழியில் வெகுகாலத்திற்கு முன் எழுதப்பட்டதும், மிகவும் ரசமுள்ளதுமான பல கதைகள் அடங்கிய கிரந்தத்தின் நேரான மொழி பெயர்ப்பு. அச்சிலிருக்கிறது.

விலாசம்.—

கடலங்குடி, பண்டித நடேசசாஸ்திரிகள்,
பாகவத வேதாந்த உபன்யாசகர்,
சோதிட சாஸ்திர வித்வான்,
495-தங்கசாலைத் தெரு, P. T. சென்னை.